

MAGYAR LÉLEK

Büszke vagyok, magyar vagyok,
 Ősapáim ősi jussán
 Ezer éve szántogatok!
 A lelkem is ezer éves ...
 Voltam nemes, voltam béres.
 Voltam küllő, máskor kerék,
 Gémeskúton kö-nehezék,
 Meghajszolt vad, és árva rab,
 Égő könnycsepp, rút sárdarab.
 Álltam gátat török ellen,
 Labanccal is verekedtem.
 Piavenal haldokoltam,
 Trianonban mártír voltam ...
 — Mind azért, mert magyar voltam!

S mi vagyok most? Nyugtalan szél.
 Zokog bennem kelet és dél,
 Vergődik a ma, a holnap,
 Kétkedések ostromolnak.
 Sir bennem a magyar lélek
 — Porszeme egy ezredévnék —
 Mert a Tisza—Duna tájon
 Osztozunk a régi átkon
 S egymást marva, egymást tépve,
 Hahotázók örömére
 Fogyatkozunk, mint a darvak, —
 Vándorai nagy viharok ...

Sir bennem a vers, az ének,
 Sir bennem a magyar lélek,
 Mert megfogytunk, alig vagyunk
 Hü magyarok, jó testvérek!

MÓRA LASZLÓ

